

1932 Apr 27 ILO Genève

338 Konvensjon 32 om vern mot ulykker for arbeidere som er sysselsatt med lasting eller lossing av skip.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

Som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin 16. sesjon den 12. april 1932, og

Som har besluttet å vedta visse forslag om delvis revisjon av konvensjonen om vern mot ulykker for arbeidere som

er sysselsatt med lasting og lossing av skip, vedtatt av Konferansen på dens 12. sesjon som fjerde punkt på dagsordenen, og

Som mener at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon, vedtar i dag, den tjuesjuende april i året nittenhundreogtrettito følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om vern mot ulykker (havnearbeidere) (revidert 1932) for ratifika-

sjon av medlemmene i Den internasjonale arbeidsorganisasjon i samsvar med reglene i Arbeidsorganisasjonens konstitusjon:

Art. 1. I denne konvensjon

(1) betyr og omfatter uttrykket «arbeidsvirksomhet» alt arbeid eller del av arbeid som utføres på land eller ombord i samband med lasting eller lossing av ethvert skip som går i fart til sjøs eller på elver og innsjøer, unntatt krigsskip, i enhver havn, ved sjøen eller inne i landet, i enhver dokk, ved enhver brygge, kai eller annet lignende sted hvor slikt arbeid utføres, og

(2) betyr uttrykket «arbeider» enhver person som er sysselsatt med slikt arbeid.

Art. 2. 1. Enhver vanlig adkomstvei over dokk, brygge, kai eller lignende sted som arbeiderne må bruke til og fra en arbeidsplass hvor arbeidsvirksomheten utføres, og enhver slik arbeidsplass på land skal holdes ved like med sikte på å verne arbeiderne.

2. Spesielt

(1) må enhver av de nevnte arbeidsplasser på land og enhver farlig del av nevnte adkomstveier til arbeidsplassen fra den nærmeste offentlige vei, være tilstrekkelig og effektivt opplyst;

(2) skal brygger og kaier holdes så fri for gods at det alltid er åpen passasje til de adkomstveier som er nevnt i artikkel 3;

(3) skal en passasje som er latt åpen langs kanten av en brygge eller kai, være minst 90 cm (3 fot) bred og fri for alle andre hindringer enn faste innretninger, materiell og redskaper som er i bruk, og

(4) må det videre iakttas så langt det er gjørlig av omsyn til trafikken og arbeidet, at:

(a) alle farlige punkter på nevnte adkomstveier og arbeidsplasser (f. eks. farlige åpninger, hjørner og kanter) skal være tilstrekkelig sikret med rekkverk av en høyde på minst 75 cm (2 fot, 6 tommer);

(b) farlige gangveier over broer, sluseporter og dokkporter skal være sikret på begge sider med rekkverk som er minst 75 cm (2 fot, 6 tommer) høye. Dette rekkverk skal ved begge ender ha en tilstrekkelig forlengelse, som imidlertid ikke behøver å overskride 4,50 m (5 yards).

(5) Kravene i punkt 4 i denne artikkel om bestemte mål vil bli ansett som oppfylt når det gjelder innretninger som er i bruk den dag denne konvensjon ratifiseres, dersom de faktiske mål ikke er mer enn 10 prosent mindre enn de mål som er fastsatt i nevnte punkt 4.

Art. 3. (1) Når et skip er fortøyet ved

en kai eller ved et annet fartøy for utøving av arbeidsvirksomheten, skal det være trygge adkomstmidler for arbeiderne til slike tider som de må passere til og fra skipet, med mindre forholdene er slik at de ikke vil bli utsatt for unødig risiko dersom spesielle forholdsregler ikke er tatt.

(2) De nevnte adkomstmidler skal være —

(a) Skipets fallrepstrapp, en landgang eller en lignende innretning når det med rimelighet lar seg gjøre;

(b) i andre tilfelle en stige.

(3) De innretninger som er spesifisert i punkt 2 (a) i denne artikkel skal ha en bredde av minst 55 cm (22 tommer). De skal være forsvarlig festet så de ikke kan forskyve seg, ikke være for bratte, og de skal være laget av materialer av god kvalitet, og skal på begge sider i hele sin lengde være forsynt med rekkverk som ikke er lavere enn 82 cm (2 fot, 9 tommer), eller når det gjelder skipets fallrepstrapp, være forsynt med et solid rekkverk av samme høyde på den ene side, på betingelse av at den annen side er tilfredsstillende vernet av skipssiden.

Dersom en av de nevnte innretninger er i bruk den dag denne konvensjon ratifiseres, skal de fortsatt kunne nyttes —

(a) inntil rekkverket skal fornyes, dersom de har rekkverk på begge sider med en netto høyde av minst 80 cm (2 fot, 8 tommer),

(b) i 2 år fra ratifikasjonsdatoen, dersom de er forsynt med rekkverk på begge sider med en netto høyde av 75 cm (2 fot, 6 tommer).

(4) De stiger som er spesifisert i punkt 2 (b) i denne artikkel skal være av tilstrekkelig lengde og styrke, og må være festet på en forsvarlig måte.

(5) (a) Vedkommende myndigheter kan tillate unntak fra reglene i denne artikkel når de anser at de spesifiserte bestemmelser ikke er påkrevd for arbeidernes sikkerhet.

(b) Reglene i denne artikkel skal ikke gjelde stillinger eller lastebroer når de blir brukt bare under arbeidsvirksomheten.

(6) Arbeiderne skal ikke nytte eller pålegges å nytte andre adkomstveier enn de som er spesifisert i eller tillatt etter denne artikkel.

Art. 4. Når arbeiderne i sin arbeidsvirksomhet må nytte vannveien til og fra et skip, skal det for å sikre trygg transport av dem, fastsettes passende forholdsregler, herunder også de vilkår som må oppfylles når det gjelder de fartøyer som brukes til transporten.

Art. 5. (1) Når arbeiderne må utføre

arbeid i lasterom som ligger dypere enn 1,5 m (5 fot) under dekk, skal det til deres bruk være trygge adkomstmidler.

(2) Disse adkomstmidler skal i alminnelighet bestå av en leder, og denne skal ikke anses for trygg med mindre den oppfyller følgende vilkår:

(a) Den skal gi fotfeste av en dybde på minst 11½ cm (4½ tomme) heri medregnet mulig rom bak lederen, og en bredde på minst 25 cm (10 tommer), og solid håndfeste;

(b) den skal ikke være anbrakt lenger innunder dekk enn det som med rimelighet må anses nødvendig for å holde den klar av lukeåpningen;

(c) den skal fortsette i, og være på linje med, innretninger anbrakt på lukekarmene (f. eks. klamper eller bøyer) for å gi sikkert hånd- og fotfeste;

(d) de innretninger som er nevnt i foregående punkt, skal gi et fotfeste av en dybde — som omfatter mulig rom bak nevnte innretninger — på minst 11½ cm (4½ tomme), og av en bredde på minst 25 cm (10 tommer);

(e) dersom det er særskilte ledere mellom de nedre dekk, skal nevnte ledere såvidt mulig være i linje med lederen fra øverste dekk.

Om det imidlertid på grunn av skipets konstruksjon ikke vil være praktisk mulig å sette opp en leder, skal vedkommende myndigheter kunne tillate andre adkomstmidler, forutsatt at de oppfyller vilkårene fastsatt i denne artikkel så langt disse kan anvendes.

Når det gjelder skip som eksisterer den dag denne konvensjon ratifiseres, skal kravene i underpunktene (a) og (d) i dette punkt om bestemte mål anses oppfylt, inntil lederne og innretningene er byttet ut, hvis de faktiske mål ikke er mer enn 10 prosent mindre enn de mål som er oppgitt i de nevnte underpunkter (a) og (d).

(3) Det skal være tilstrekkelig fri passasje til adkomstmidlene ved lukekarmene.

(4) Akseltunneller skal være forsynt på begge sider med hensiktsmessige håndtak og trinn.

(5) Når en leder skal brukes i lasterommet på et fartøy uten dekk har den som har påtatt seg å utføre arbeidsvirksomheten (stevedoren) å skaffe denne leder. Den skal være forsynt med krokar i toppen eller andre innretninger som gir sikkert feste.

(6) Arbeiderne skal ikke bruke eller bli pålagt å bruke andre adkomstmidler enn de som er spesifisert eller tillatt etter denne artikkel.

(7) Skip som eksisterer den dag denne konvensjon ratifiseres skal være fritatt for å oppfylle de bestemmelser om di-

mensjoner fastsatt i punkt (2) (a) og (d) og fra forskriftene i punkt (4) i denne artikkel for et tidsrom som ikke skal overskride fire år fra datoen for ratifikasjonen.

Art. 6. (1) Mens arbeiderne er ombord i et skip for å utføre arbeidsvirksomhet, skal enhver luke til lasterom som er tilgjengelig for arbeiderne, og som har en dybde fra dekkets overflate til rommets bunn på over 1,50 m (5 fot) og som ikke er vernet av lukekarmene til en nettohøyde av 75 cm (2 fot, 6 tommer), enten være forsvarlig inngjerdet til en høyde av 90 cm (3 fot) eller forsvarlig dekket, når den ikke blir brukt til å la gods, kull eller annet materiale passere gjennom den. De nasjonale lover eller forskrifter skal fastsette om kravene i dette punkt også skal gjelde under spisepauser og andre korte avbrytelser i arbeidet.

(2) Lignende forholdsregler skal tas når det er nødvendig for å sikre alle andre åpninger i dekket som vil kunne utsette arbeiderne for fare.

Art. 7. 1. Når arbeidsvirksomheten utføres ombord på et skip, skal adkomstmidlene til skipet og alle de steder ombord hvor arbeiderne er sysselsatt, og hvor de kan bli pålagt å gå under sitt arbeid, være effektivt opplyst.

2. De belysningsmidler som brukes skal være av en slik art at de ikke utsetter arbeiderne for fare og ikke generer andre fartøyers navigering.

Art. 8. For å trygge arbeiderne sikkerhet når de er sysselsatt med å ta av eller legge på lukelemmer, skjærstokker og løsbjelker, skal følgende regler iakttas:

(1) lukelemmer, skjærstokker og løsbjelker holdes i god stand;

(2) lukelemmer skal være forsynt med håndtak avpasset etter lemmenes størrelse og vekt, med mindre konstruksjonen av luken eller lukelemmene er slik at håndtak er unødvendig;

(3) skjærstokker og løsbjelker skal være forsynt med passende innretninger slik at de kan fjernes og settes på plass uten at arbeiderne behøver å gå ut på dem for å gjøre bruk av nevnte innretninger;

(4) alle lukelemmer, skjærstokker og løsbjelker for så vidt de ikke kan brukes om hverandre, skal være tydelig merket med angivelse av det dekk og den luke de tilhører, og deres plass i luken;

(5) lukelemmene skal ikke brukes til oppbygging av stillinger for last eller til noe annet formål som kan utsette dem for ødeleggelse.

Art. 9. 1. Det skal tas passende forholdsregler for å sikre at ingen heismaskiner eller fast eller løst tilbehør til

disse, blir nyttet til arbeidsvirksomheter på land eller ombord i skip, dersom de ikke er i forsvarlig stand.

2. Spesielt iakttas:

(1) Før de tas i bruk skal nevnte heisemaskiner og det faste utstyr ombord, som etter nasjonale lover eller forskrifter anses som tilbehør til disse, og kjettinger og ståltrådtau som brukes i samband med dem, på foreskrevne måte være forsvarlig undersøkt og prøvet, og sertifisert for den største tillatte arbeidsbelastning av en sakkyndig person som kan godtas av de nasjonale myndigheter.

(2) Etter å være tatt i bruk skal alle heisemaskiner som nyttes på land eller ombord, og alle faste redskaper ombord som etter nasjonale lover eller forskrifter er ansett som deres tilbehør, undersøkes grundig eller etterses på følgende måte:

(a) grundig undersøkelse hvert fjerde år og ettersyn hver tolvte måned av: lossebommer, bomnåler, beslag på master og bommer, øyebolter, bomløft, og alt annet fast utstyr som det er særlig vanskelig å demontere;

(b) grundig undersøkelse hver tolvte måned av alle heisemaskiner (som kraner og vinsjer), blokker, sjakler og alt annet redskap som hører til og som ikke er nevnt under (a).

Alt løst tilbehør (f. eks. kjettinger, ståltau, ringer, kroker) skal etterses før de tas i bruk — medmindre de har vært ettersett mindre enn tre måneder i forveien.

Kjettinger må ikke kortes inn ved hjelp av knoper og det skal tas forholdsregler for å unngå at de blir skadet av skarpe kanter.

En øyespleis med eller uten kaus på et ståltrådtau skal ha minst tre innstikk med hele kordellen og to innstikk med halvparten av tråden skåret vekk i hver kordell. Denne bestemmelse er likevel ikke til hinder for bruk av en annen form for spleis som kan påvises å være like sikker som den som her er foreskrevet.

(3) Kjettinger og lignende redskap som angitt i nasjonale lover og forskrifter (f. eks. kroker, ringer, sjakler, svingler) skal, hvis de ikke har vært underkastet annen tilfredsstillende behandling som kan påbys ved nasjonale lover og forskrifter, glødes etter følgende regler under kontroll av en sakkyndig person som kan godtas av de nasjonale myndigheter:

(a) Nevnte kjettinger og redskap som brukes ombord:

(i) 12½ mm (½ tomme) og mindre dimensjoner som brukes regelmessig, minst en gang hver sjettede måned;

(ii) alle andre kjettinger og annen redskap (herunder bomløft, kjettinger, men unntatt hanefotskjettinger til bommer eller master) som brukes regelmessig, minst en gang hver tolvte måned.

Dersom slike redskaper og deler av fast tilbehør nyttes utelukkende i kraner og andre heisemaskiner som drives med håndkraft, skal tidsrommet som er fastsatt i underpunkt (i) være tolv måneder istedenfor seks, og i underpunkt (ii) to år istedenfor tolv måneder.

Dersom vedkommende myndighet på grunn av dimensjonene, konstruksjonen, materialene eller sjelden bruk av den redskap som tidligere er nevnt, finner at gjennomføringen av kravene i dette punkt om glødning, ikke er nødvendig for å sikre arbeiderne, kan den ved skriftlig sertifikat (som den etter eget skjønn kan tilbakekalle) unnta slikt redskap fra den behandling som er foreskrevet, på vilkår som kan fastsettes i sertifikatet.

(b) Når det gjelder kjettinger og før nevnt redskap som ikke er ombord, skal det fastsettes regler for å sikre glødning av nevnte kjettinger og redskap.

(c) Når det gjelder nevnte kjettinger og redskap enten de er ombord eller ikke, som er blitt forlenget, endret eller reparert ved sveising, skal disse prøves og undersøkes på nytt.

(4) Slike behørig attesterte dokumenter, som kan tjene som tilstrekkelig bevis for at de heisemaskiner og det tilbehør til disse det dreier seg om er i forsvarlig stand, skal oppbevares på land eller ombord, alt etter omstendighetene. Disse dokumenter skal angi den største tillatte arbeidsbelastning, datoen for og resultatet av de prøver og undersøkinger som er nevnt i pkt. (1) og (2) i denne artikkel, og de glødninger eller annen behandling som er nevnt i pkt. (3).

Disse dokumenter skal fremlegges av den som har dem i forvaring når enhver person som har myndighet til det, ber om det.

(5) Alle kraner, lossebommer og kjettingstroppe og alle lignende heiseinnretninger som nyttes ombord, slik de er spesifisert i nasjonale lover eller forskrifter, skal være tydelig merket med den største tillatte arbeidsbelastning. Merkingen av den største tillatte arbeidsbelastning på kjettingstroppe skal være angitt med tydelige tall eller bokstaver på selve kjettingene eller på en plate eller ring av varig materiale godt festet til kjettingene.

(6) Alle motorer, tannhjul, kjetting- eller friksjonstransmisjoner, akselledninger, strømførende elektriske ledninger og dampør skal (medmindre det

kan påvises at de ved sin plassering og konstruksjon gir alle sysselsatte arbeidere forsvarlig vern) være forsynt med verneinnretninger i den utstrekning det er praktisk mulig uten å hindre sikker manøvrering av skipet.

(7) Kraner og vinsjer skal være forsynt med innretninger som kan redusere til et minimum risikoen for at et hiv som heises eller fires kan falle ned ved et uhell.

(8) Passende forholdsregler skal tas for å hindre at spilldamp fra og, såvidt mulig, damp under trykk til en vinsj eller kran hindrer siktbarheten på noe arbeidssted hvor en arbeider er sysselsatt.

(9) Passende forholdsregler skal tas for å hindre at foten av en lossebom ved et uhell løftes ut av sitt beslag eller lager.

Art. 10. Bare fullt kyndige og pålitelige personer skal brukes til å føre løfte- eller transportapparater, uansett om disse drives mekanisk eller på annen måte, eller til å gi tegn til føreren av slike apparater, eller til å passe løpere som drives av vinsjetromler eller nokker.

Art. 11. (1) Ingen last må bli hengende i noe heiseapparat dersom ikke apparatet blir passet av en kyndig person mens lasten henger slik.

(2) Det skal treffes passende tiltak for å sørge for at det er en signalmann til stede der det er nødvendig for arbeidernes sikkerhet.

(3) Det skal treffes passende tiltak for å unngå at det nyttes farlige arbeidsmetoder ved stabling, stuving og lossing av last, eller ved annen håndtering av den.

(4) Før arbeidet begynner i en luke skal skjærstokkene enten fjernes eller festes forsvarlig for å hindre at de bringes ut av stilling.

(5) Det skal tas forholdsregler for å lette arbeiderne i å komme seg ut av lasterom eller fra mellomdekk når de er sysselsatt der med lasting eller lossing av kull eller andre bulkkladninger.

(6) Ingen stilling må brukes i arbeidsvirksomhet som ikke er solid og forsvarlig bygget, passende avstivet, og, hvor det er nødvendig, forsvarlig festet.

Ingen håndtralle skal brukes til transport av last mellom skip og land på en stilling som er så bratt at den er farlig.

Stillingen skal, der hvor det er nødvendig, behandles med passende materiale for å hindre arbeiderne i å gli.

(7) Når arbeidsplassen i et lasterom er begrenset til lukeåpningen, må man ikke, uten for å brette løs eller gjøre istand hiv,

(a) feste kroker til bånd eller annet

som blir brukt til å binde omkring baller av bomull, ull, kork, jutesekker eller andre lignende varer;

(b) bruke tønnekroker for å heve eller senke tønner dersom det er sannsynlig at dette vil medføre fare på grunn av tønnes eller krokenes konstruksjon eller forfatning.

(8) Intet redskap av noe slag må belastes utover den største tillatte arbeidsbelastning uten helt unntaksvis og da bare i den utstrekning som måtte være tillatt etter nasjonale lover eller forskrifter.

(9) Kraner som brukes på land og som har variabel løfteevne (f. eks. ved at lastekapasiteten ved heving eller senking av kranarmen varierer i forhold til vinkelen) skal være utstyrt med en automatisk viser eller en tabell som angir de største tillatte arbeidsbelastninger som svarer til armens skråstillinger.

Art. 12. Nasjonale lover eller forskrifter skal fastsette slike forholdsregler som etter forholdene i det enkelte tilfelle måtte anses for å være påkrevet for å verne arbeiderne når de må arbeide med eller i nærheten av last som er farlig for liv og helse, enten på grunn av sin beskaffenhet eller den tilstand den er i i øyeblikket, eller når de må arbeide på steder hvor slik last har vært lagret.

Art. 13. 1. Ved dokker, brygger, kaier og lignende steder, som hyppig nyttes til arbeidsvirksomhet, skal det under hensyntagen til lokale forhold finnes hjelpemidler fastsatt i nasjonale lover eller forskrifter. Disse hjelpemidler må være lett tilgjengelige slik at de sikrer hurtig førstehjelp, og i tilfelle av en alvorlig ulykke, kan bringe den skadede til nærmeste behandlingssted. Det skal til enhver tid være en tilstrekkelig forsyning av lett tilgjengelige førstehjelpsmidler på nevnte steder og de må være slik plassert og i en slik forfatning at de kan bli brukt øyeblikkelig i arbeidstiden om nødvendig. Disse forsyninger av førstehjelpssaker skal være under tilsyn av en eller flere ansvarlige personer hvorav en eller flere må være kyndig til å yte førstehjelp, og rede til øyeblikkelig å gi førstehjelp i arbeidstiden.

2. Ved dokker, brygger, kaier og lignende arbeidsplasser som nevnt tidligere, skal det tas passende forholdsregler for å redde arbeidere som er falt i vannet fra å drukne.

Art. 14. Rekkverk, landganger, innretninger, ledere, redningsmateriell, lys, oppslag, stillinger eller andre gjenstander som er foreskrevet i denne konvensjon, må ikke fjernes eller flyttes med mindre det er nødvendig eller det er

gitt behørig tillatelse til det. Dersom de flyttes må de settes på plass igjen ved utløpet av den tid det var nødvendig å fjerne dem.

Art. 15. 1. Det er adgang for alle medlemsstater til å tilstå hel eller delvis fritagelse fra denne konvensjon med hensyn til det som gjelder dokker, brygger, kaier eller andre lignende arbeidssteder hvor arbeidsvirksomhet utføres bare leilighetsvis, eller hvor trafikken er liten og begrenset til små fartøyer, eller når det gjelder visse spesialfartøyer eller fartøyer som er under en viss tonnasje. Unntak kan også gjøres når det på grunn av klimatiske forhold ikke er praktisk å kreve at denne konvensjons regler blir fulgt.

2. Det internasjonale arbeidsbyrå skal holdes underrettet om de regler som hjemler hel eller delvis fritagelse fra nevnte bestemmelser.

Art. 16. Såfremt det i denne konvensjon ikke er fastsatt noe annet, skal konvensjonens regler om skipets konstruksjon eller permanente utstyr, gjelder for skip når byggingen tar til etter datoen for konvensjonens ratifikasjon, og for alle andre fartøyer innen fire år etter denne dato, forutsatt at nevnte bestemmelser i mellomtiden i den utstrekning det er rimelig og praktisk gjennomførbart skal gjelde for slike andre fartøyer.

Art. 17. For å sikre en effektiv gjennomføring av alle bestemmelser som er fastsatt for å verne arbeiderne mot ulykker skal:

(1) Bestemmelsene klart fastsette hvilke personer eller organer som skal være ansvarlig for at disse forskrifter blir overholdt;

(2) Det tas forholdsregler for et effektivt tilsynssystem og for å fastsette bøter for overtredelse av forskriftene;

(3) Kopier eller sammendrag av forskriftene slås opp på lett synlige steder ved dokker, brygger, kaier og lignende steder som hyppig nyttes til arbeidsvirksomhet.

Art. 18. 1. Enhver medlemsstat forplikter seg til på grunnlag av denne konvensjon å inngå gjensidige avtaler med andre medlemsstater som har ratifisert den, nærmere bestemt om gjensidig godkjennelse av ordninger som er etablert i deres respektive land for prøving, undersøkelse og gløding, og godkjennelse av sertifikater og protokoller som angår dette;

2. Forutsatt at hver medlemsstat er forvisset om at den ordning som er vedtatt av det annet medlemsland sikrer arbeiderne en alminnelig sikkerhetsstandard som er like god som den stan-

dard som kreves i deres egne lover og regler når det gjelder konstruksjon av skip og materiell som brukes ombord og likeså de opptegnelser og andre krav som må oppfylles ombord etter denne konvensjon;

3. Forutsatt at regjeringene tar tilbørlig omsyn til forpliktelsene i pkt. 11 i artikkel 19 i Konstitusjonen for Den internasjonale arbeidsorganisasjon.

Art. 19. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering, slik det er fastsatt i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon.

Art. 20. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Det Internasjonale arbeidsbyrå.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 21. Så snart to medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon har fått registrert sine ratifikasjoner i Det internasjonale arbeidsbyrå, skal Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå underrette alle medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon. Han skal likeledes underrette dem om ratifikasjoner som blir registrert senere av andre medlemsstater i organisasjonen.

Art. 22. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan oppsi den når ti år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert i Det internasjonale arbeidsbyrå.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den tiårsperioden som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 5 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 5-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 23. Når Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret fremlegge for Generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker og skal ta under overveieelse om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av

konvensjonen blir ført opp på dagsordenen for Konferansen.

Art. 24. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, skal en medlemsstats ratifikasjon av den nye revidert konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til reglene i artikkel 22 ovenfor hvis og når den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft.

2. Denne konvensjon kan ikke lenger

ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

3. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 25. Den franske og engelske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.